



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 6.11.2003
KOM(2003) 664 endelig

2003/0258 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en forpligtelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser og om ændring i den henseende af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og Den Fælles Håndbog

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Schengen-reglerne, der er indarbejdet i Den Europæiske Unions rammer, indeholder regler om tredjelandstatsborgeres indrejse, kortvarige ophold og frie bevægelighed, navnlig i artikel 5, 20 og 23 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen. Det følger af disse bestemmelser, at en tredjelandstatsborger, der er lovligt indrejst på medlemsstaternes område, kan færdes frit i Schengen-området i højst tre måneder i løbet af en seks måneders periode regnet fra datoen for første indrejse, for så vidt den pågældende opfylder de gældende betingelser. Det foreskrives endvidere, at en tredjelandstatsborger, der ikke længere opfylder betingelserne for ophold, straks skal forlade medlemsstaternes område. Det fremgår af bestemmelserne, at der skal foretages kontrol af de datoer, hvor tredjelandstatsborgere passerer medlemsstaternes ydre grænser, således at det er muligt at beregne opholdets samlede varighed og kontrollere, om opholdet er i overensstemmelse med de gældende betingelser.

Det foreskrives i punkt 2.1 i del II i Den Fælles håndbog, at tredjelandstatsborgeres grænsepassagedokumenter skal påføres stempel med angivelse af dato og den pågældende grænsepost. Det fremgår endvidere af disse bestemmelser, at alle tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter - bortset fra visse udtrykkeligt angivne tilfælde - skal stemples ved indrejse i Schengen-området, uanset om de pågældende personer er underlagt visumpligt eller ej. De samme bestemmelser er derimod mindre entydige, når det gælder forpligtelsen til at stemple rejsedokumenter ved udrejse. Kun i punkt 2.1.2 henvises der til udrejsestempel, men udelukkende på dokumenter, der indeholder visum til flere indrejser af begrænset samlet varighed.

Det foreskrives i øvrigt i punkt 1.3.5 i del II i Den Fælles Håndbog, der er inspireret af artikel 6, stk. 2, litra e), i konventionen, at kontrollen ved landgrænserne kan lempes under særlige omstændigheder, f.eks. en tæt rejsetrafik. I sådanne situationer skal der foretages en prioritering, således at indrejsekontrol principielt er vigtigere end udrejsekontrol.

2. HVORFOR ET NYT LOVGIVNINGSTILTAG OG MED HVILKET INDHOLD ?

Schengen-reglernes tvetydighed på dette område har ført til forskellige procedurer i medlemsstaterne. Det har faktisk ved flere evalueringsbesøg i Schengen og drøftelser i Rådets kompetente grupper og instanser vist sig, at der er mange eksempler på, at tredjelandstatsborgere indrejser lovligt i Schengen, uden at deres rejsedokument påføres et indrejsestempel ved passage af den ydre grænse. Det gælder f.eks.:

- når visse nationaliteter i nogle lufthavne er fritaget for stempeling, fordi risikoen for ulovlig indvandring er meget lille for disse nationaliteters vedkommende
- når der ved nogle landgrænser regelmæssigt indføres lempelser for at undgå lange køer
- når kontrollen foretages af mobile enheder om bord på tog, og disse ikke har kapacitet til at kontrollere alle passagerer.

Da den her beskrevne situation gør det vanskeligt at kontrollere, om betingelserne for tredjelandstatsborgeres kortvarige ophold på medlemsstaternes område overholdes, har det vist sig nødvendigt for det første at afklare de eksisterende regler om stempeling af

rejsedokumenter, og for det andet at fastslå de omstændigheder, under hvilke manglende stempeling kan give anledning til en formodning om ulovligt ophold.

I forbindelse med en harmonisering og styrkelse af kontrollen ved de ydre grænser og bekæmpelsen af ulovlig indvandring vedtog Rådet (retlige og indre anliggender) den 19. december 2002 konklusioner om indførelse af systematisk stempeling af udlændinges rejsedokumenter i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænseovergangssteder. Rådet opfordrede derfor Kommissionen til at overveje forslag, som kunne føre til en harmonisering af gældende praksis vedrørende stempeling af rejsedokumenter - også i lyset af udvidelsen - og undersøge følgerne af manglende indrejsestempeling af rejsedokumenter, herunder spørgsmålet om formodning om ulovligt ophold.

Som svar på denne opfordring foreslog Kommissionen Rådet (retlige og indre anliggender) den 27. og 28. februar 2003 en række konkrete foranstaltninger, der gradvist vil blive vedtaget for at tage højde for eventuelle praktiske vanskeligheder, som de nationale myndigheder kan få ved gennemførelsen. Blandt disse foranstaltninger, som medlemsstaterne har forpligtet sig til at gennemføre i deres helhed, påpegede Kommissionen, at det var nødvendigt via en fællesskabsforordning at fastsætte medlemsstaternes forpligtelser hvad angår stempeling af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af de ydre grænser med virkning fra den 1. maj 2004 og at fastslå følgerne af en manglende stempeling af disse dokumenter.

Sideløbende er de særlige sikkerhedskendetegn ved de fælles ind- og udrejsestempler, som medlemsstaterne anvender ved de ydre grænseovergangssteder i overensstemmelse med Rådets (retlige og indre anliggender) konklusioner af 5. og 6. juni 2003, en foranstaltning, der sikrer ægtheden af de stempler, der påføres tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter, og giver mulighed for at formode, at der er tale om en lovlig indrejse.

Formålet med dette initiativ er at fastslå medlemsstaternes forpligtelser hvad angår stempeling på et tidspunkt, hvor der er gode muligheder for, at de nævnte praktiske vanskeligheder kan aftage, da flere foranstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser, der kan skabe forudsætninger for en mere smidig kontrol af de rejsende, allerede er vedtaget eller snarest vil blive vedtaget. Det gælder f.eks. de bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at indrette klart markerede separate kontrolbaner indrettet efter, hvilken slags kontrol de rejsende afhængig af nationalitet i princippet skal underkastes, og bestemmelserne om mindre grænsetrafik, der vil gøre det nemmere i praksis at leve op til forpligtelsen til at stemple rejsedokumenter. Fra og med den 1. maj 2004 vil andelen af tredjelandsstatsborgere ved grænseovergangsstederne, navnlig landgrænserne, falde betydeligt som følge af de nye medlemsstaters tiltrædelse, hvis borgere bliver fuldgældige unionsborgere. Der vil derfor blive færre rejsedokumenter at stemple ved grænserne.

Dette initiativ er en opfølgning af de retningslinjer, Rådet har fastlagt, og fremlægges før ændringen af Den Fælles Håndbog dels på grund af selve initiativets betydning dels på grund af tidsplanen for de nye medlemsstaters tiltrædelse. Ændringen af Den Fælles Håndbog er selvfølgelig en kompleks opgave, der kræver forberedelse og forhandlinger, hvis omfang er svært at forudsige. En separat behandling af disse spørgsmål ændrer ikke ved det forhold, at de hænger tæt sammen, og heller ikke ved det forhold, at det er nødvendigt at inddrage dem, når der skal vedtages nye tekster.

At denne forordning prioriteres højt skyldes ligeledes, at nogle medlemsstater allerede drager konsekvensen af manglende indrejsestempel i tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter og sender disse borgere tilbage til grænsen.

Forpligtelsen til systematisk stempning ifølge denne forordning er på ingen måde en ny betingelse for tredjelandsstatsborgeres indrejse, kortvarige ophold eller frie bevægelighed på medlemsstaternes område. Hensigten er derimod at styrke de instrumenter, som medlemsstaterne råder over for at kontrollere overholdelsen af den eneste betingelse for kortvarigt ophold. Gennemførelsen vil kræve en betydelig logistisk indsats fra medlemsstaternes side, hvilket er grunden til, at systematisk stempning på nuværende tidspunkt kun gøres obligatorisk ved indrejsekontrollen. Efterfølgende vil det imidlertid være relevant på baggrund af en vurdering af virkningen af denne forordning at overveje at indføre samme forpligtelse ved udrejsekontrollen.

Hvis forpligtelsen til stempning skal overholdes, og der skal drages følger af manglende stempning af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter hvad angår opholdets lovlighed, kræver det en ændring af forudsætningerne for at indføre lempelser af personkontrollen ved de ydre grænser. Sådanne foranstaltninger vil kun kunne træffes under særlige og uforudsete omstændigheder, der kræver en øjeblikkelig indsats fra de kompetente myndigheders side. Den berørte medlemsstat skal hurtigst muligt underrette Rådet og Kommissionen. En sådan underretning kan bruges til at bekræfte oplysninger fra personer, som får påpeget, at deres rejsedokument mangler stempning, og som hævder at have passeret grænsen på et tidspunkt, hvor en sådan lempelse var gældende. Tredjelandsstatsborgere skal under alle omstændigheder gøres opmærksom på, at de på et senere tidspunkt eventuelt skal kunne bevise lovligheden af deres ophold på medlemsstaternes område, hvis deres rejsedokument ikke er påført indrejsestempel med angivelse af datoen for indrejse på medlemsstaternes område. De skal ligeledes udtrykkeligt anmode om at få deres rejsedokument stemplet, selv om der er indført en lempelse af kontrollen ved de ydre grænser.

3. RETSGRUNDLAG

Rådet har i afgørelse 1999/436/EF af 20. maj 1999 om fastsættelse, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, af retsgrundlaget for hver af de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne, fastsat artikel 62, nr. 2, litra a), i EF-traktaten som det passende traktatlige retsgrundlag for bestemmelser, der henhører under kapitlet "Passage af de ydre grænser".

Denne forordning er en videreudvikling af Schengen-reglerne hvad angår betingelserne i kapitlet om tredjelandsstatsborgeres indrejse, kortvarige ophold og frie bevægelighed.

På baggrund af ovenstående vil artikel 62, nr. 2, litra a), i EF-traktaten gælde som retsgrundlag for denne forordning.

4. SUBSIDIARITET OG PROPORCIONALITET

Det hedder i EF-traktatens artikel 5: "Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne traktats mål". Den måde, Fællesskabet handler på, skal derfor være så enkel som mulig for at nå forslaget mål og få det gennemført så effektivt som muligt.

Dette forslag er en videreudvikling af Schengen-reglerne. Formålet er at fastslå de forpligtelser, der allerede er pålagt medlemsstaterne hvad angår stempning af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter.

Som følge af selve foranstaltningens art er det kun muligt via en indsats på fællesskabsplan at nå dette mål. Rent nationale foranstaltninger vil ikke kunne føre til regler, der gælder for alle medlemsstaterne.

Derfor er det valgte instrument en forordning for at sikre en harmoniseret gennemførelse af de forpligtelser, der indføres, og ikke give medlemsstaterne nogle skønsbeføjelser.

5. FØLGERNE AF DE FORSKELLIGE PROTOKOLLER, DER ER KNYTTET TIL TRAKTATEN

Retsgrundlaget for denne forordning henhører under traktatens afsnit IV og udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne. Den skal derfor foreslås og vedtages under hensyntagen til de protokoller, der er knyttet til Amsterdam-traktaten om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling.

Konsekvenserne af de forskellige protokoller er:

Det Forenede Kongerige og Irland

I artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union fastsættes følgende: "Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der ikke er bundet af Schengen-reglerne, kan til enhver tid anmode om at deltage i nogle af eller alle disse regler."

Den foreslåede forordning udgør en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-aftalen, som Det Forenede Kongerige og Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne og Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne. Det Forenede Kongerige og Irland deltager således ikke i vedtagelsen af denne forordning, som de ikke er bundet af, og som ikke finder anvendelse på disse lande.

Danmark

I overensstemmelse med protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EF-traktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der henhører under afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bortset fra "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa" (tidligere artikel 100 C).

Da forslagene imidlertid udgør en videreudvikling af Schengen-aftalen, som det er tilfældet her, fastsættes følgende i protokollens artikel 5: "Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning".

Norge og Island

I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i protokollen om integration af Schengen-reglerne indgik Rådet den 18. maj 1999 en aftale med Norge og Island om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

I artikel 1 i denne aftale fastsættes det, at Norge og Island deltager som associeret i Det Europæiske Fællesskabs og Den Europæiske Unions aktiviteter på de områder, der er omfattet af bestemmelserne i aftalens bilag A (bestemmelser om Schengen-aftalen) og bilag B (bestemmelserne i Det Europæiske Fællesskabs retsakter, der har erstattet de tilsvarende bestemmelser i Schengen-konventionen eller er blevet vedtaget i overensstemmelse med denne) og den videre udvikling heraf.

I medfør af artikel 2 gennemfører Norge og Island de retsakter og foranstaltninger, EU har vedtaget med henblik på at ændre eller udbygge Schengen-aftalen, der er blevet integreret (bilag A og B).

Det fremsatte forslag videreudvikler Schengen-aftalen som fastsat i aftalens bilag A.

Sagen skal derfor drøftes i det "fælles udvalg" som omhandlet i aftalens artikel 4 for at give Norge og Island mulighed for at "forklare de problemer, de måtte have i forbindelse med" foranstaltningen og "udtale sig om alle spørgsmål vedrørende udviklingen af bestemmelser af betydning for dem eller gennemførelsen heraf".

6. BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

Artikel 1

I artikel 1 defineres forordningens forskellige mål, nemlig:

- indførelse af en forpligtelse for medlemsstaterne til **systematisk** at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser
- fastsættelse af betingelserne for, at manglende indrejsestempling af tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter kan udgøre en formodning om ulovligt ophold på medlemsstaternes område.

Artikel 2

Denne artikel ændrer konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

Den ændrer artikel 6, stk. 2, litra e), ved at begrænse de situationer, der kan medføre lempelser af kontrollen, til særlige og uforudsete omstændigheder, der kræver øjeblikkelige foranstaltninger. Det foreskrives endvidere, at den berørte medlemsstat hurtigst muligt skal underrette Rådet og Kommissionen.

Der indsættes en artikel 6 a i stk. 2, der forpligter medlemsstaterne til systematisk at påføre tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter indrejsestempel ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

I artikel 23, stk. 3, indsættes en artikel 23 a, der i stk. 1 foreskriver, at manglende indrejsestempel i en tredjelandstatsborgers rejsedokument medfører en formodning om, at vedkommende har overskredet den tilladte varighed af det kortvarige ophold. Stk. 2 fastslår, at den pågældende person har mulighed for at afkræfte formodningen ifølge stk. 1, ved at fremlægge beviser og oplysninger om opholdets faktiske varighed, og der nævnes nogle eksempler. En tredjelandstatsborger *i god tro* har således en række muligheder for at bevise, at opholdets varighed er i overensstemmelse med reglerne. Endelig giver artikel 23 a, stk. 3, de kompetente nationale myndigheder mulighed for at anvende bestemmelserne i artikel 23, stk. 3-5.

Artikel 3

Denne artikel indfører de nødvendige ændringer i punkt 1.3.5, 1.3.5.4, 2.1.1, 2.1.5, og 3.4.2.3 i del II i Den Fælles Håndbog.

I punkt 1.3.5 hedder det, at kontrollen ved landgrænserne kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis de normale trafikveje er spærret på grund af en alvorlig ulykke, eller hvis uventede strejker inden for det internationale transportvæsen giver en sådan tilstrømning af personer, at det er umuligt at foretage kontrol, selv om man anvender alle til rådighed værende ressourcer og midler.

Indførelsen af et nyt punkt 1.3.5.4 har til formål at give tredjelandstatsborgere, der udtrykkeligt anmoder om det, mulighed for at få stemplet deres rejsedokument, selv om kontrollen er lempet.

Ændringerne i punkt 2.1.1 fastslår princippet om systematisk stempling ved indrejse og de tilfælde, hvor der ikke skal foretages stempling (unionsborgere og andre personer, der er omfattet af retten til fri bevægelighed).

I punkt 2.1.5 ændres andet led, således at henvisningen til statsborgere fra Schweiz fjernes, og der indføres et femte led om fritagelse af forpligtelsen til stempling for personer, der falder ind under ordningen for mindre grænsetrafik.

Det tredje afsnit, der indsættes i punkt 3.4.2.3 udvider de lokale kontrolmyndigheders forpligtelse til at stemple rejsedokumenter for de tredjelandstatsborgere, der anmoder om det, også ved de ydre søgrænser.

Artikel 4

Denne artikel tager højde for nødvendigheden af at sikre, at de personer, der er berørt af denne forordning, modtager korrekte og relevante oplysninger, således at bestemmelserne kan anvendes på rimelig vis.

Artikel 5

Stk. 1 og 3 følger standardmodellen for afsluttende bestemmelser.

Stk. 2 foreskriver, at forordningen skal anvendes fra og med den 1. maj 2004, som er datoen for de nye medlemsstaters tiltrædelse.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en forpligtelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser og om ændring i den henseende af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og Den Fælles Håndbog

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002 opfordrede til at styrke samarbejdet om at bekæmpe ulovlig indvandring og opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at sikre en ensartet kontrol og overvågning ved de ydre grænser.
- (2) Bestemmelserne i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985³ og i Den Fælles Håndbog⁴ vedrørende passage af de ydre grænser er ikke tilstrækkelig klare og præcise hvad angår forpligtelsen til at påføre tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ind- og udrejsestempel i forbindelse med passage af de ydre grænser. Det medfører forskellig praksis i medlemsstaterne og gør det vanskeligt at kontrollere, om tidsfristerne for tredjelandstatsborgeres kortvarige ophold på medlemsstaternes område overholdes, dvs. højst tre måneder i en seks måneders periode.
- (3) Rådet (retlige og indre anliggender) den 27. og 28. februar 2003 godkendte Kommissionens forslag om at præcisere de eksisterende regler på dette område, navnlig via en fællesskabsforordning, der forpligter medlemsstaterne til systematisk at påføre tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ind- og udrejsestempel ved passage af de ydre grænser. Kommissionen blev således opfordret til at tage de nødvendige initiativer i den henseende og ligeledes overveje følgerne af manglende indrejsestempel i disse dokumenter.

¹ EFT C [...] af [...], s. [...].

² EFT C [...] af [...], s. [...].

³ EFT L af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved afgørelse 2003/170/RIA (EUT L af 12.3.2003, s. 27).

⁴ EFT C 313 af 16.12.2000, s. 97.

- (4) Konklusionerne fra Rådets møde (retlige og indre anliggender) den 8. maj 2003 om indførelse af klart markerede separate kontrolbaner ved de ydre grænser afhængig af de rejsendes nationalitet samt forslaget om indførelse af særlige regler for mindre grænsetrafik vil gøre det nemmere for de ansvarlige myndigheder at forvalte de ydre grænser, så det bliver lettere at løse eventuelle praktiske vanskeligheder i forbindelse med forpligtelsen til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter. Foranstaltningerne vil ligeledes betyde, at der kun helt undtagelsesvist vil blive indført lempelser hvad angår personkontrol ved de ydre grænser.
- (5) Medlemsstaternes forpligtelse til systematisk at påføre tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter stempel ved indrejse på medlemsstaternes område og begrænsningen af de tilfælde, hvor der vil kunne indføres lempelser af personkontrollen ved de ydre grænser, giver mulighed for at formode, at manglende stempeling af rejsedokumenter betyder, at indehaverens ophold er ulovligt i forhold til reglerne for kortvarige opholds varighed. Derimod skal en sådan formodning kunne tilbagevises ved ethvert bevismiddel, der godtgør, at opholdets varighed er i overensstemmelse med reglerne.
- (6) Der skal sikres en ensartet gennemførelse af forpligtelsen til at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter i medlemsstaterne. I den henseende er det nødvendigt at fastsætte en dato, fra hvilken alle medlemsstater indfører denne forpligtelse systematisk.
- (7) Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og Den Fælles Håndbog skal ændres tilsvarende.
- (8) I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Da denne forordning imidlertid sigter mod at udbygge Schengen-reglerne i henhold til bestemmelserne i afsnit IV, tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark i overensstemmelse med protokollens artikel 5 inden seks måneder efter Rådets vedtagelse af dette instrument afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre dette instrument i sin nationale lovgivning.
- (9) Hvad angår Island og Norge udgør denne forordning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne⁵, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale⁶.
- (10) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med artikel Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁷. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og

⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁶ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁷ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.

- (11) Denne forordning udgør en udbygning af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁸. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.
- (12) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formålet med denne forordning er:

- at indføre en forpligtelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser
- at fastsætte betingelserne for, at manglende indrejsestempling af tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter kan udgøre en formodning om, at fristen for den tilladte varighed af tredjelandstatsborgeres kortvarige ophold på medlemsstaternes område er overskredet.

Artikel 2

I konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen foretages følgende ændringer:

1. Artikel 6, stk. 2, litra e), affattes således:

"e) Hvis en sådan kontrol ikke kan gennemføres på grund af særlige og uforudsete omstændigheder, der kræver øjeblikkelige foranstaltninger, skal der foretages en prioritering. I den forbindelse er indrejsekontrol principielt vigtigere end udrejsekontrol. Den berørte medlemsstat skal hurtigst muligt underrette Rådet og Kommissionen."

2. Som artikel 6 a indsættes:

"Artikel 6 a

"Tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ifølge artikel 6, stk. 2, litra a), skal systematisk påføres indrejsestempel."

3. Som artikel 23 a indsættes:

⁸ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

"Artikel 23 a

1. Hvis en tredjelandstatsborgers rejsedokument ikke er forsynet med indrejsestempel, kan de kompetente nationale myndigheder have en formodning om, at den pågældende ikke overholder de gældende regler for kortvarigt ophold.
2. Denne formodning kan tilbagevises af tredjelandstatsborgeren, der ved ethvert bevismiddel kan godtgøre, at han overholder betingelserne for kortvarigt ophold. I den henseende kan han fremlægge beviser, som f.eks. transportbilletter, bevis for ophold i udlandet og erklæringer efter artikel 22 og 45.
3. Hvis formodningen efter stk. 1 ikke kan tilbagevises, kan de kompetente myndigheder anvende bestemmelserne i artikel 23, stk. 3, 4 og 5."

Artikel 3

I del II i Den Fælles Håndbog foretages følgende ændringer:

1. Punkt 1.3.5 affattes således:

"Kontrollen ved landgrænserne kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder. Disse omstændigheder indtræder, når uforudsete begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne for at nå frem til kontrolstedet urimeligt lange samtidig med, at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt."

2. Der indsættes et efterfølgende punkt 1.3.5.4:

"Selv om kontrollen er lempet, er de lokale grænsekontrolmyndigheder forpligtet til at påføre tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter et stempel, hvis de anmoder om det."

3. I punkt 2.1.1 foretages følgende ændringer:

- a) Den første sætning i stk. 1 affattes således:

"Ved indrejse på en medlemsstats område anbringes der systematisk et stempel på:"

- b) Stk. 2 affattes således:

"Der anbringes intet indrejsestempel på dokumenter tilhørende statsborgere i Den Europæiske Union, statsborgere i lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, statsborgere fra Det Schweiziske Edsforbund og tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere, og som udøver deres ret til fri bevægelighed."

4. I punkt 2.1.5 foretages følgende ændringer:

- a) Andet led affattes således:

"- på grænsepassagedokumenter tilhørende statsborgere fra Andorra, Malta, Monaco og San Marino"

b) Der indsættes et femte led:

"- når det drejer sig om personer, der er omfattet af ordningen for mindre grænsetrafik"

5. I punkt 3.4.2.3 indsættes som stk. 3:

"Selv om kontrollen er lempet, skal de lokalt ansvarlige overholde fremgangsmåden i punkt 1.3.5.4."

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige, for at informere tredjelandsstatsborgere om gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. maj 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Rådets vegne
Formand